

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10159/2023
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Наташа Јанићијевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2165/22 од 03.11.2021. године, исправљене решењем тог суда Гж 2165/22 од 12.01.2023. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 2165/22 од 03.11.2021. године, исправљене решењем тог суда Гж 2165/22 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 9829/21 од 21.04.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати 20.000,00 динара, са законском затезном каматом од 05.03.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати законску затезну камату на 20.000,00 динара за период од 10.07.2013. године до подношења тужбе 05.03.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 129.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 2165/22 од 03.11.2021. године, исправљеном решењем тог суда Гж 2165/22 од 12.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати 20.000,00 динара са законском затезном каматом од 05.03.2018. године до исплате и одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 23.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради стицања без основа поднета је 02.03.2018. године. Вредност предмета спора је 20.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је побијана одлука преиначена, у ком случају би ревизија била увек дозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП, донео одлуку као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**